

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กองอุตสาหกรรมสิ่งทอ. การนำบัดน้ำทึ้งในอุตสาหกรรมสิ่งทอ. กลุ่มอุตสาหกรรมสิ่งทอร่วมกับโครงการจัดการสิ่งแวดล้อมอุตสาหกรรม สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย, 2535.

ชนชูรา เจริญลาภ. การกำจัดสีดิสเพอร์ส สีไดเร็กท์ และสีรีเออกทีฟ จากน้ำทึ้งย้อมผ้าโดยกระบวนการตกตะกอนทางเคมี. คัลเลอร์เวิร์ค 34(พ.ค.-มิ.ย. 2544): 32-38.

จากรุทศ์ มิลินทะเลข. การนำบัดสีจากน้ำเสียโรงงานฟอกย้อมสิ่งทอโดยวิธีทางเคมี. ปริญญา วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีสิ่งแวดล้อม คณะพลังงานและวัสดุ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี, 2537.

ธงชัย พรวนสวัสดิ์. การกำจัดสีของน้ำเสียจากโรงงานย้อมผ้า. รายงานวิจัยชั้นสมบูรณ์ เล่มที่ 2 ภาควิชาวิศวกรรมสุขาภิบาลและสถาบันวิจัยพัฒนา คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย, 2527.

นันทยา ยานุเมศ. ความเป็นพิษและผลกระทบพิษของสีย้อม และสารเคมีที่ใช้ในอุตสาหกรรมสิ่งทอ.
คัลเลอร์เวิร์ค 2(2539): 38-39.

พัชราภรณ์ โพธิ์แจ้ง. การกำจัดสีน้ำทึ้งจากอุตสาหกรรมฟอกย้อมสิ่งทอโดยกระบวนการตกตะกอนทางเคมีด้วยพอลิเมอร์. ปริญญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชา วิทยาศาสตร์สภาวะแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.

พิชัย อุทุมพินันต์ บรรณาธิการ. สีย้อม. คัลเลอร์เวิร์ค 7(2001): 14-16.

เพ็ญแข พรมมนต์. การลดอนุภาคสีของน้ำทึ้งจากโรงงานผลิตสีโดยกระบวนการโดยแยกภูมิศาสตร์. ปริญญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีสิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2537.

มั่นสิน ตันทูลเวศร์. วิศวกรรมการประปาเล่น 1. พิมพครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย, 2537.

มั่นสิน ตันทูลเวศร์. เทคโนโลยีบำบัดน้ำเสียอุตสาหกรรม เล่ม 1. พิมพ์ครั้งที่ 1.

กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.

รัตนา วงศ์วัฒน์เสถียร. การสังเคราะห์และการตรวจลักษณะของชุมเปอร์แอนซอร์เบนซ์ที่มีรูปฐานของพอดิ(อะคริลิกแอซิต-โค-อะครีลามิด). ปริญญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต หลักสูตร ปีตรเคมีและวิทยาศาสตร์พอลิเมอร์ คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.

ศักดิ์ชัย ชื่อวัฒนานุกุล. การบำบัดน้ำเสียจากโรงงานผลิตสีโดยกระบวนการกรองตะกอนทางเคมี. ปริญญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต เทคโนโลยีสิ่งแวดล้อม คณะพลังงานและวัสดุ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี, 2539.

ศิริอุมา บำรุงวงศ์. การบำบัดน้ำเสียจากโรงงานฟอกย้อมสีทอ ด้วยวิธีการกรองตะกอนทางเคมี และกระบวนการกรดดูดซับด้วยคาร์บอน. ปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขา วิศวกรรมสิ่งแวดล้อม คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2541.

สวีณา เกตุสุวรรณ. การลดค่าใช้โภคในน้ำทิ้งจากอุตสาหกรรมสีทอด้วยกระบวนการกรองตะกอนทางเคมีกับพอลิอัลูมิเนียมคลอไรด์ เพอร์วิชัลเฟต และแคลเซียมไอก្រอกไซด์. ปริญญา วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาชีววิทยาศาสตร์สภาวะแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.

อริศรา พุ่มคชา. การศึกษาสารดูดซับร่วมกับสารสัมในการกำจัดสีจากน้ำเสียโรงงานฟอกย้อมสีทอ. ปริญญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีสิ่งแวดล้อม คณะพลังงาน และวัสดุ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี, 2539.

อังคณา อัมรศรี. คัลเลอร์เคมิสทรี. คัลเลอร์เวЙ. 8(2546): 22-23.

ភាសាខ្មែរ

American Public Health Association, American Water Work Association and Water Environment Federation. Standard Method for the Examination of Water and Wastewater 19th. Baltimore: United Book Press, 1995: 2310p.

Altinbus, U., Dokmeci, S., and Baristiran, A. Treability study of wastewater from textile industry. Environmental Technology 16(1995): 389-394.

Faullimmel, J. G., Kiatkamjornwong, S., and Rungsriwong, N. Graft Copolymerization of acrylonitrile onto cassava starch II. Water absorption properties of saponified cassava starch-g-polyacrylonitrile. Journal of Scientific Research Chulalongkorn University 13(1988): 103-110.

Henry, C., Tsang, K.L., and Raymond, M.L. Treatment of wastewater from small to medium sized bleaching and dyeing factory. Proceedings on Seminar on Air and Water Pollution Control for Small and Medium Industries. Hong Kong: Carl Duisberg Gesellschaft, 1987.

Judkins, J. F., and Hornsby, J. S. Color removal from textile dye waste using magnesiumcarbonate. Journal Water Pollution Control 50(1978): 2446-2456.

Kiatkamjornwong, S., and Wongwatthanasatien, R. Superabsorbent polymer of poly[acrylamide-co-(acrylic acid)] by foamed polymerization I. synthesis and water swelling properties. Macromol. Symp. 207(2004): 229-240.

Kim, U. Y. Recent developments in high water absorbing polymers and applications, In the Proceedings of the International Conference on Recent Developments in Petrochemical and Polymer Technologies. Bangkok: Chulalongkorn University, 1989: 6-1 to 6-4.

- Koprivanac, N., Bosanac, G., Grabaric, Z., and Papic, S. Treatment of wastewaters from dye industry. Environmental Technology 14(1993): 385-390.
- Kuo, W.G. Decolorizing dye wastewater with fenton's reagent. Wat. Res. 26(1992): 881-886.
- Lin, S.H., and Lo, C.C. Fenton process for treatment of desizing wastewater. Wat. Res. 31(1997) : 2050-2056.
- Lui, Y., Wang, Z., and Hua, J. Synthesis of complex polymeric flocculant and its application in purifying water. Journal of Applied Polymer Science 76(2000): 2093-2097.
- O' Neill, C. Colour in textile effluents-source, measurement, discharge consents and simulation: a review. Journal of Chemical Technology and Biotechnology 74(1999): 1009-1018.
- Rangnekar, D.W. and Singh, P.P. An Introduction to Synthetic Dyes. Dhanraj: Himalaya Publishing House, 1980: 21-28.
- Rivas, B. L., and Seguel, G. V. Polychelates of poly(acrylic acid-co-acrylamide) with Cu(II), Co(II), and Ni(II). Polymer Bulletin 40(1998): 431-437.

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก
ข้อมูลผลการบำบัดน้ำเสียสังเคราะห์

ตารางที่ ก.1 เปอร์เซ็นต์การกำจัดสีเมื่อใช้สีไดเร็กต์เริมตัน 49.1-51.0 mg/l

ปริมาณสาร	POLY[(ACRYLIC ACID)-CO-ACRYLAMIDE]			POLY[(ACRYLIC ACID)-CO-ACRYLAMIDE]			POLY[(ACRYLIC ACID)-CO-ACRYLAMIDE]		
	20 g			20 g			20 g		
	Al ₂ (SO ₄) ₃	Al ₂ (SO ₄) ₃	Al ₂ (SO ₄) ₃	Ca(OH) ₂	Ca(OH) ₂	Ca(OH) ₂	Fe ₂ (SO ₄) ₃	Fe ₂ (SO ₄) ₃	Fe ₂ (SO ₄) ₃
	10 g	20 g	40 g	10 g	20 g	40 g	10 g	20 g	40 g
500 mg/l	-0.7	1.3	10.1	31.9	55.7	88.5	-0.5	0.5	1.0
1000 mg/l	-1.0	5.4	67.1	61.4	85.5	92.4	-0.7	2.1	5.5
1500 mg/l	-0.7	11.8	84.6	62.7	90.1	94.3	-0.7	5.4	9.0
2000 mg/l	-0.3	89.8	85.3	74.5	93.9	94.9	-1.0	8.5	14.4

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ก.2 เปอร์เซ็นต์การกำจัดสีเมืองเข้มไดร์กต์เริ่มต้น 50.1-51.0 mg/l

ปริมาณสาร	CASSAVA STARCH GRAFT POLY(ACRYLIC ACID)			CASSAVA STARCH GRAFT POLY(ACRYLIC ACID)			CASSAVA STARCH GRAFT POLY(ACRYLIC ACID)		
	20 g			20 g			20 g		
	Al ₂ (SO ₄) ₃	Al ₂ (SO ₄) ₃	Al ₂ (SO ₄) ₃	Ca(OH) ₂	Ca(OH) ₂	Ca(OH) ₂	Fe ₂ (SO ₄) ₃	Fe ₂ (SO ₄) ₃	Fe ₂ (SO ₄) ₃
	10 g	20 g	40 g	10 g	20 g	40 g	10 g	20 g	40 g
500 mg/l	0.1	18.7	18.9	23.9	35.8	51.3	2.7	2.0	13.7
1000 mg/l	0.2	73.0	19.5	35.9	73.9	85.2	5.1	4.5	48.3
1500 mg/l	1.2	81.0	81.4	36.9	81.9	86.7	6.2	6.4	74.7
2000 mg/l	2.5	83.0	88.4	40.8	86.4	91.7	13.2	9.5	79.0

ตารางที่ ก.3 ค่าพีเอชภายหลังการบำบัดด้วยสารประกอบเชิงซ้อนระหว่างพอลิ(อะคริลิก แอกซิดโคลอคริลามิด)กับสารตกตะกอนอนินทรีย์

ปริมาณสาร	POLY[(ACRYLIC ACID)-CO-ACRYLAMIDE]			POLY[(ACRYLIC ACID)-CO-ACRYLAMIDE]			POLY[(ACRYLIC ACID)-CO-ACRYLAMIDE]		
	20 g			20 g			20 g		
	Al ₂ (SO ₄) ₃	Al ₂ (SO ₄) ₃	Al ₂ (SO ₄) ₃	Ca(OH) ₂	Ca(OH) ₂	Ca(OH) ₂	Fe ₂ (SO ₄) ₃	Fe ₂ (SO ₄) ₃	Fe ₂ (SO ₄) ₃
	10 g	20 g	40 g	10 g	20 g	40 g	10 g	20 g	40 g
500 mg/l	6.3	5.7	4.9	10.6	11.1	11.7	6.1	5.7	5.5
1000 mg/l	6.3	4.6	4.3	11.1	11.4	11.9	6.0	5.6	4.6
1500 mg/l	6.2	4.4	4.1	11.3	11.6	12.2	5.8	5.5	4.2
2000 mg/l	6.2	3.8	4.0	11.5	11.8	12.4	5.8	5.4	4.1

ตารางที่ ก.4 ค่าพีเอชภายหลังการบำบัดด้วยสารประกอบเชิงช้อนระหว่างแป้งมันสำปะหลังกราฟต์โพลิอะคริลิก และกับสารตกตะกอนอนินทรีย์

ปริมาณสาร	CASSAVA STARCH GRAFT POLY(ACRYLIC ACID)			CASSAVA STARCH GRAFT POLY(ACRYLIC ACID)			CASSAVA STARCH GRAFT POLY(ACRYLIC ACID)		
	20 g			20 g			20 g		
	Al ₂ (SO ₄) ₃	Al ₂ (SO ₄) ₃	Al ₂ (SO ₄) ₃	Ca(OH) ₂	Ca(OH) ₂	Ca(OH) ₂	Fe ₂ (SO ₄) ₃	Fe ₂ (SO ₄) ₃	Fe ₂ (SO ₄) ₃
	10 g	20 g	40 g	10 g	20 g	40 g	10 g	20 g	40 g
500 mg/l	6.4	4.2	4.1	9.9	10.7	11.0	4.3	4.2	3.6
1000 mg/l	5.7	4.0	3.7	10.3	11.3	11.5	3.8	3.6	3.3
1500 mg/l	5.1	3.5	3.5	10.7	11.4	11.6	3.6	3.4	3.2
2000 mg/l	4.8	3.4	3.3	10.8	11.6	11.7	3.4	3.2	3.1

ตารางที่ ก.5 เปอร์เซ็นต์การกำจัดสีเมื่อใช้สีไดเรกต์เริมตัน 48.3-50.2 mg/l

ปริมาณสาร	$\text{Al}_2(\text{SO}_4)_3$	$\text{Ca}(\text{OH})_2$	$\text{Fe}_2(\text{SO}_4)_3$
500 mg/l	97.7	97.4	98.6
1000 mg/l	98.0	99.4	98.1
1500 mg/l	98.2	99.7	97.2
2000 mg/l	98.2	99.7	97.0

ตารางที่ ก.6 ค่าพีเอชภายนหลังการบำบัดด้วยสารตกตะกอนอนินทรีย์

ปริมาณสาร	$\text{Al}_2(\text{SO}_4)_3$	$\text{Ca}(\text{OH})_2$	$\text{Fe}_2(\text{SO}_4)_3$
500 mg/l	4.0	12.2	2.8
1000 mg/l	3.8	12.5	2.6
1500 mg/l	3.7	12.7	2.5
2000 mg/l	3.6	12.8	2.4

ตารางที่ ก.7 เปอร์เซ็นต์การกำจัดซีโอดี โดยสีไดเรกต์มีซีโอดีเริ่มต้น 28.5 mg/l

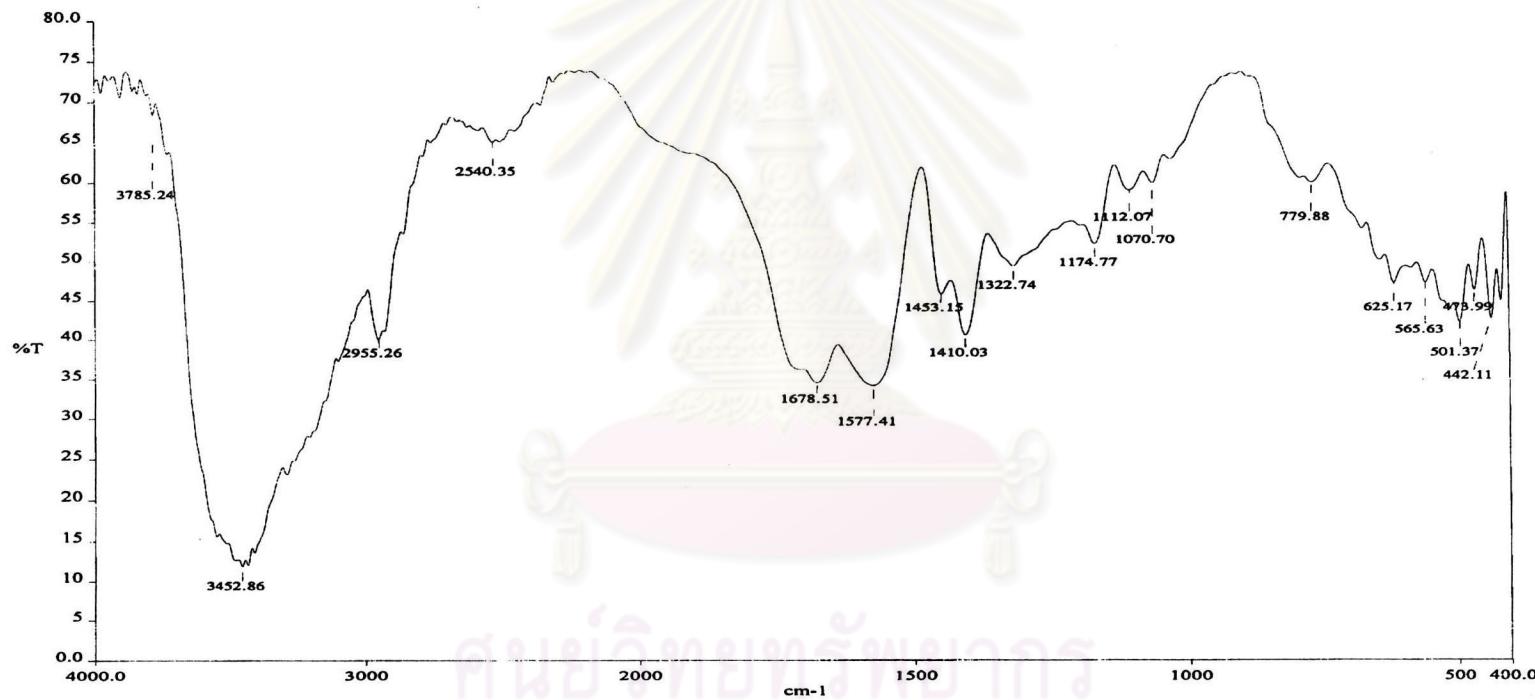
ชนิดสาร	% กำจัดซีโอดี		
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	เฉลี่ย
POLY[(ACRYLIC ACID)-CO-ACRYLAMIDE] 20 g + Ca(OH) ₂ 20 g (500 mg/l)	26.7	31.3	29.0
POLY[(ACRYLIC ACID)-CO-ACRYLAMIDE] 20 g + Ca(OH) ₂ 40 g (500 mg/l)	53.3	56.3	54.8
CASSAVA STARCH GRAFT POLY(ACRYLIC ACID) 20 g + Ca(OH) ₂ 40 g (500 mg/l)	-60	-62.5	-
Al ₂ (SO ₄) ₃ (500 mg/l)	86.7	75.0	80.9
Ca(OH) ₂ (500 mg/l)	76.7	81.3	79.0
Fe ₂ (SO ₄) ₃ (500 mg/l)	80.0	87.5	83.8

ตารางที่ ก.8 ปริมาณโลหะที่อยู่ในน้ำเสียภายหลังการบำบัด

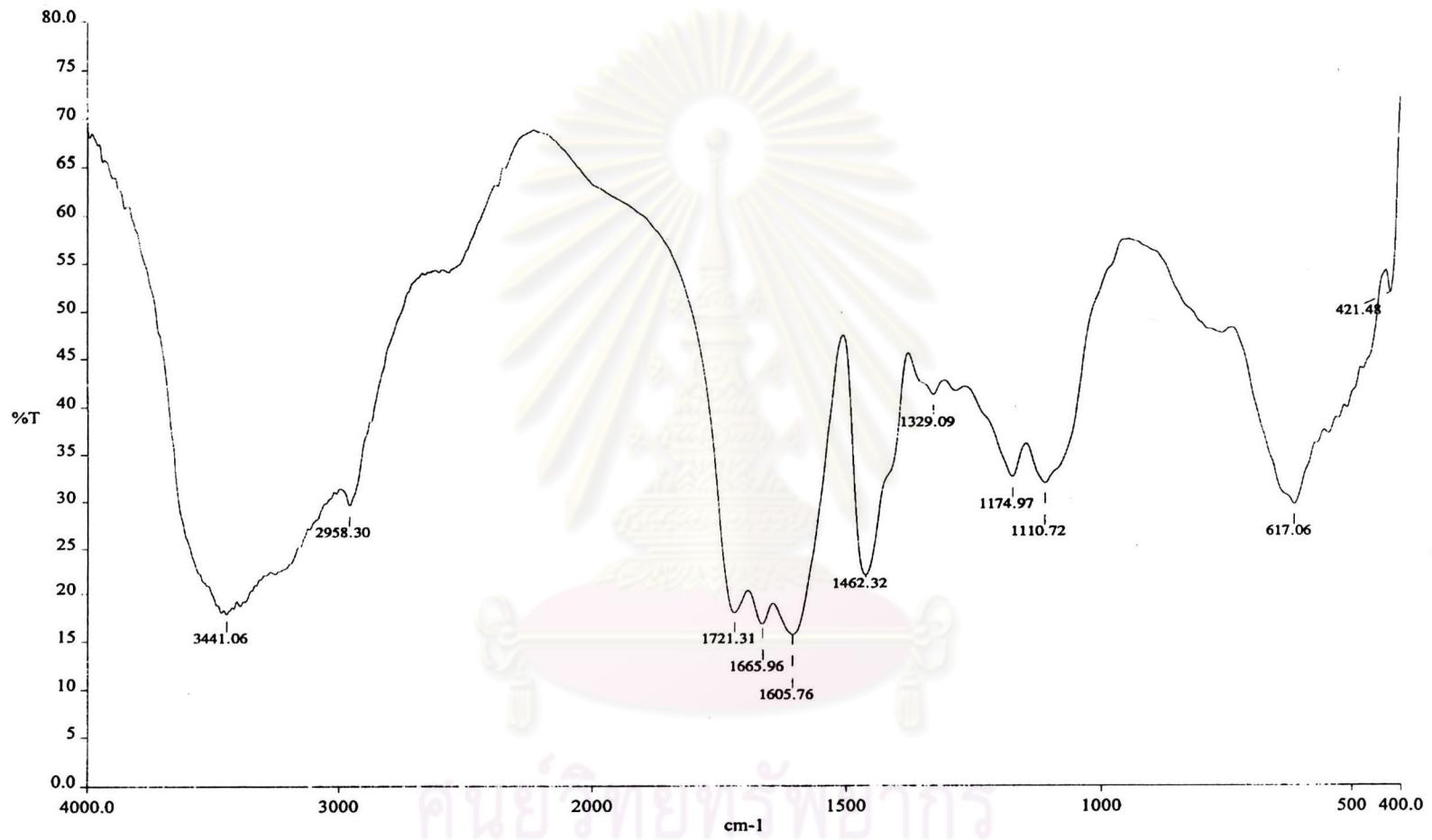
ชนิดสาร	ปริมาณโลหะที่อยู่ในน้ำเสีย (mg/l)		
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	เฉลี่ย
POLY[(ACRYLIC ACID)-CO-ACRYLAMIDE] 20 g + Ca(OH) ₂ 20 g (500 mg/l)	26	23	24.5
POLY[(ACRYLIC ACID)-CO-ACRYLAMIDE] 20 g + Ca(OH) ₂ 40 g (500 mg/l)	36	40	38
CASSAVA STARCH GRAFT POLY(ACRYLIC ACID) 20 g + Ca(OH) ₂ 40 g (500 mg/l)	17	18	17.5
Al ₂ (SO ₄) ₃ (500 mg/l)	42	30	36
Ca(OH) ₂ (500 mg/l)	193	197	195
Fe ₂ (SO ₄) ₃ (500 mg/l)	85	67	76

ภาคผนวก ข

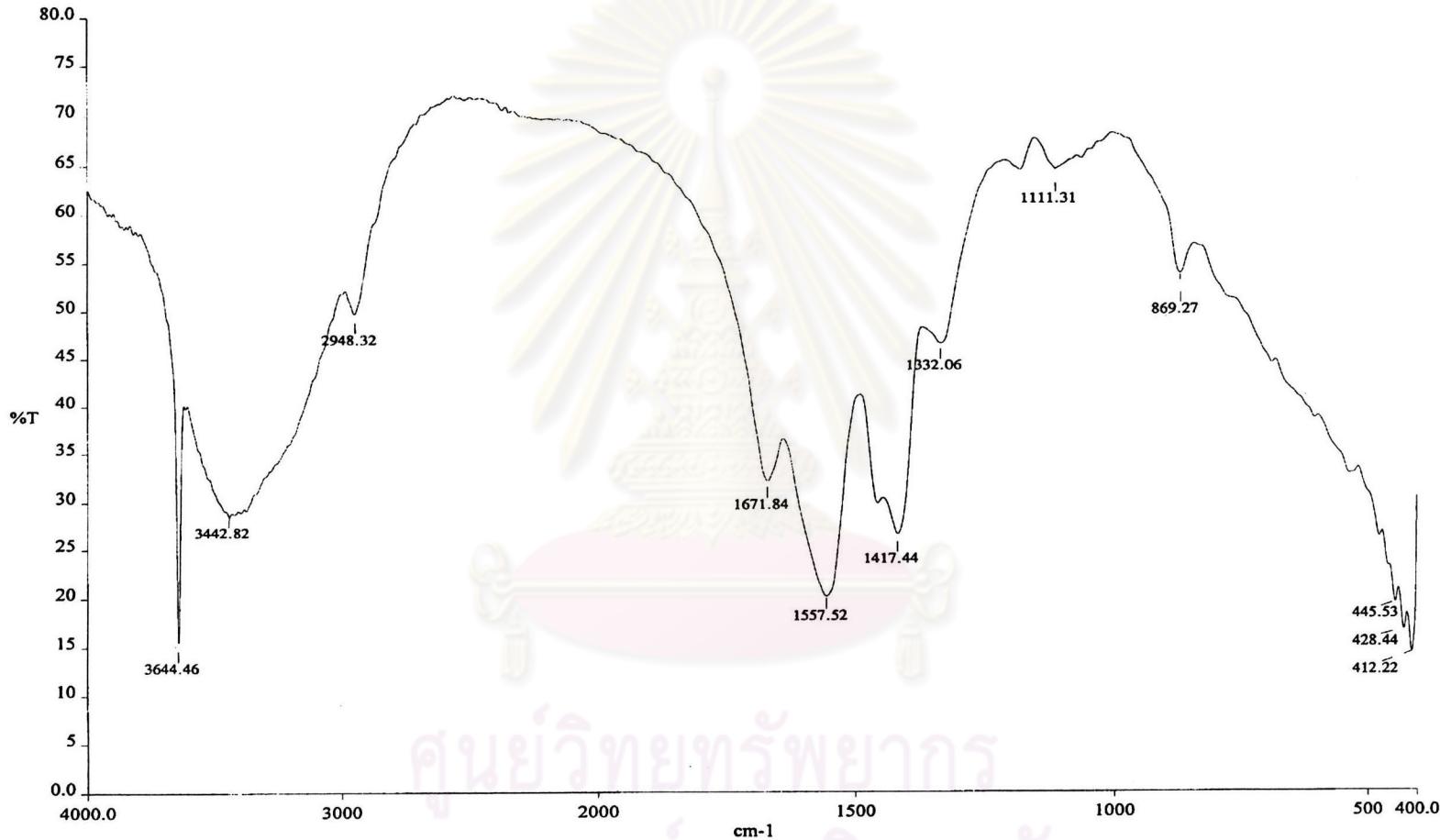
อินฟราเรดสเปกตรัมของสารประกอบเบิงช้อนระหว่างพอลิเมอร์กับสารตกตะกอนอนินทรี

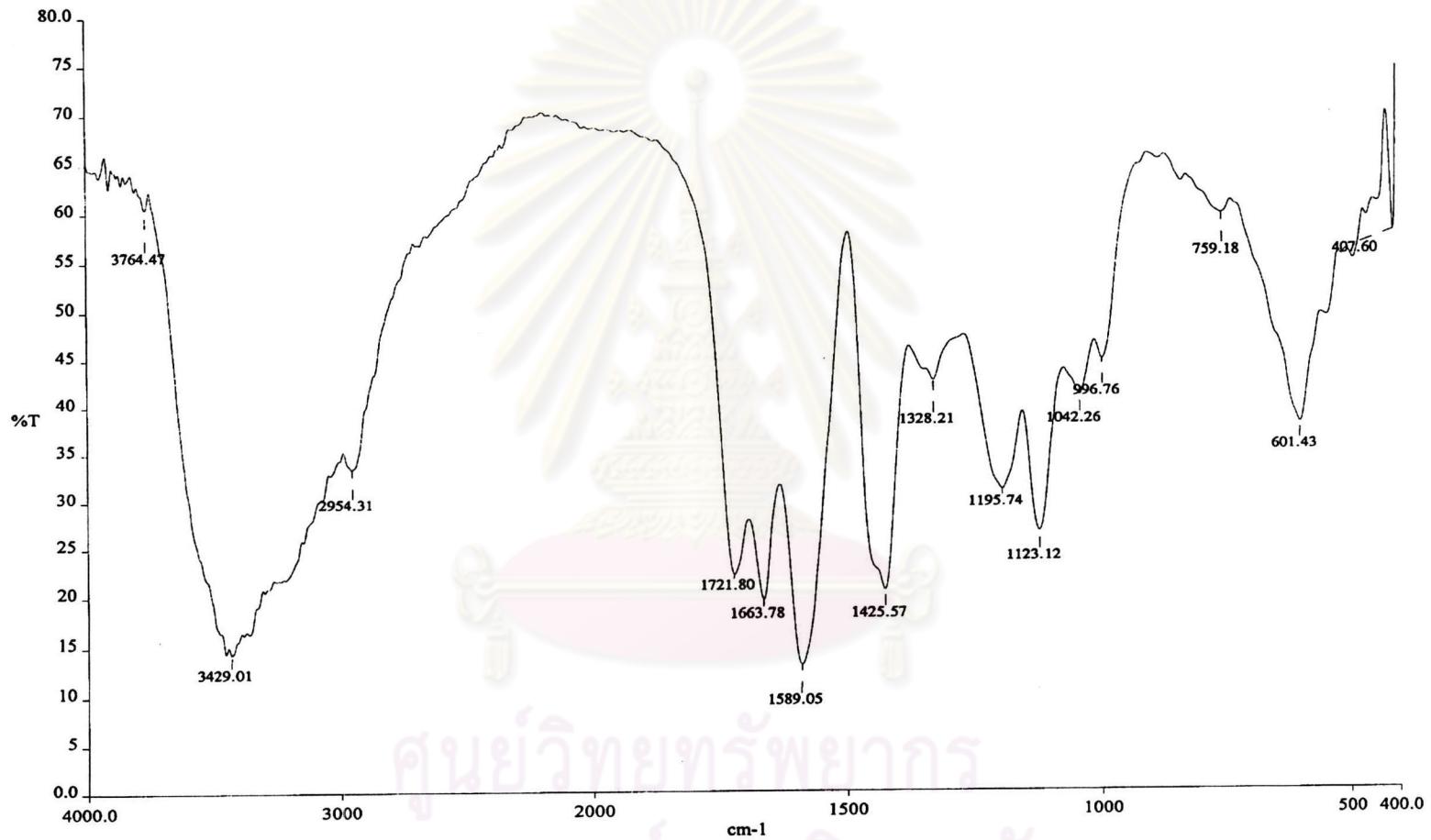
รูปที่ ข.1 อินฟราเรดสเปกตัรัมของพอลิ(อะคริลิกแอซิด-โค-อะคริลามิด)

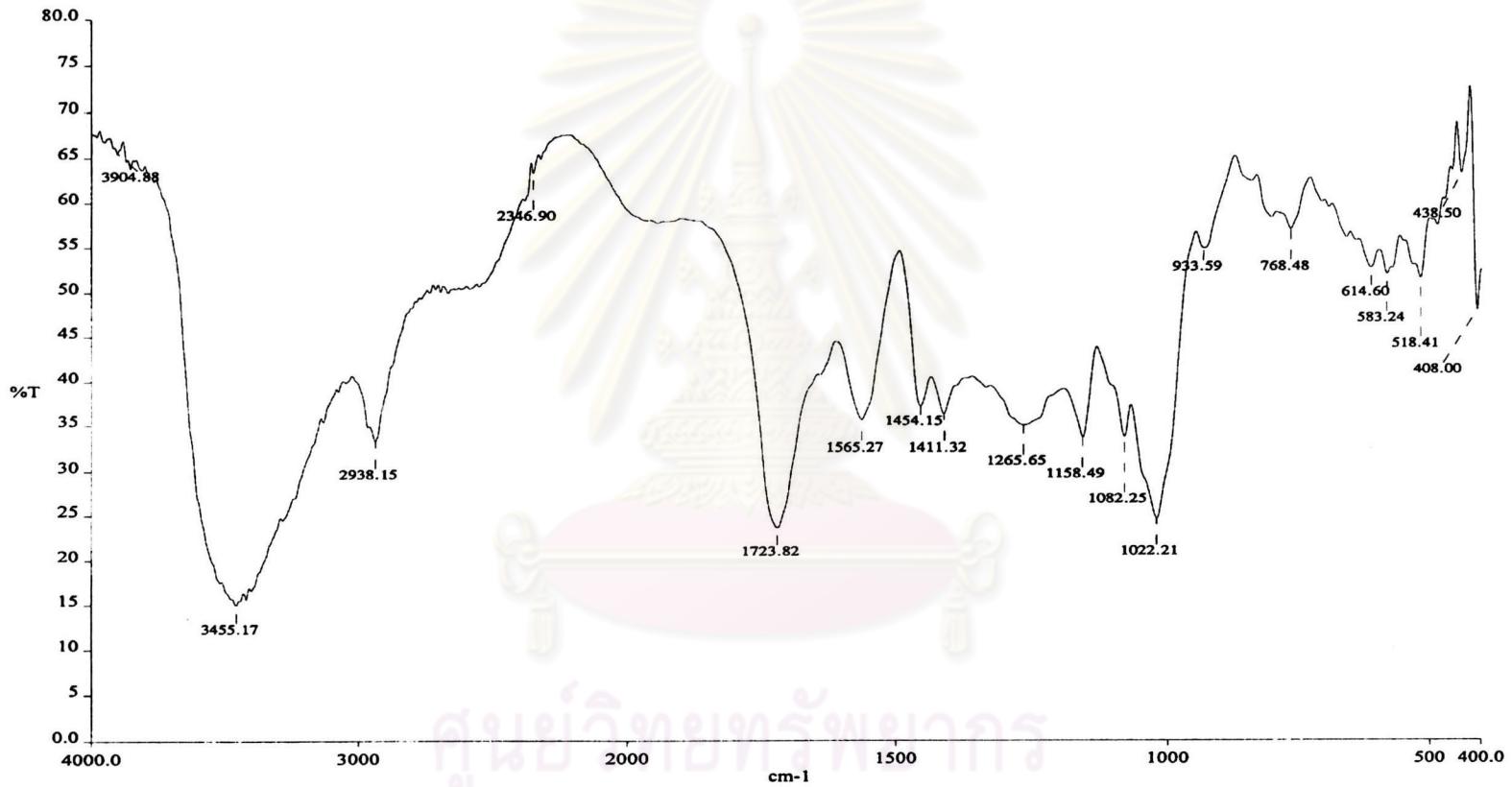
รูปที่ ๑.๒ อินฟราเรดสเปกตรัมของสารประกอบเชิงช้อนระหว่างพอลิ(อะคริลิก แอกซิด-โค-อะคริลามีด) กับอะลูมิเนียมชัลเฟต

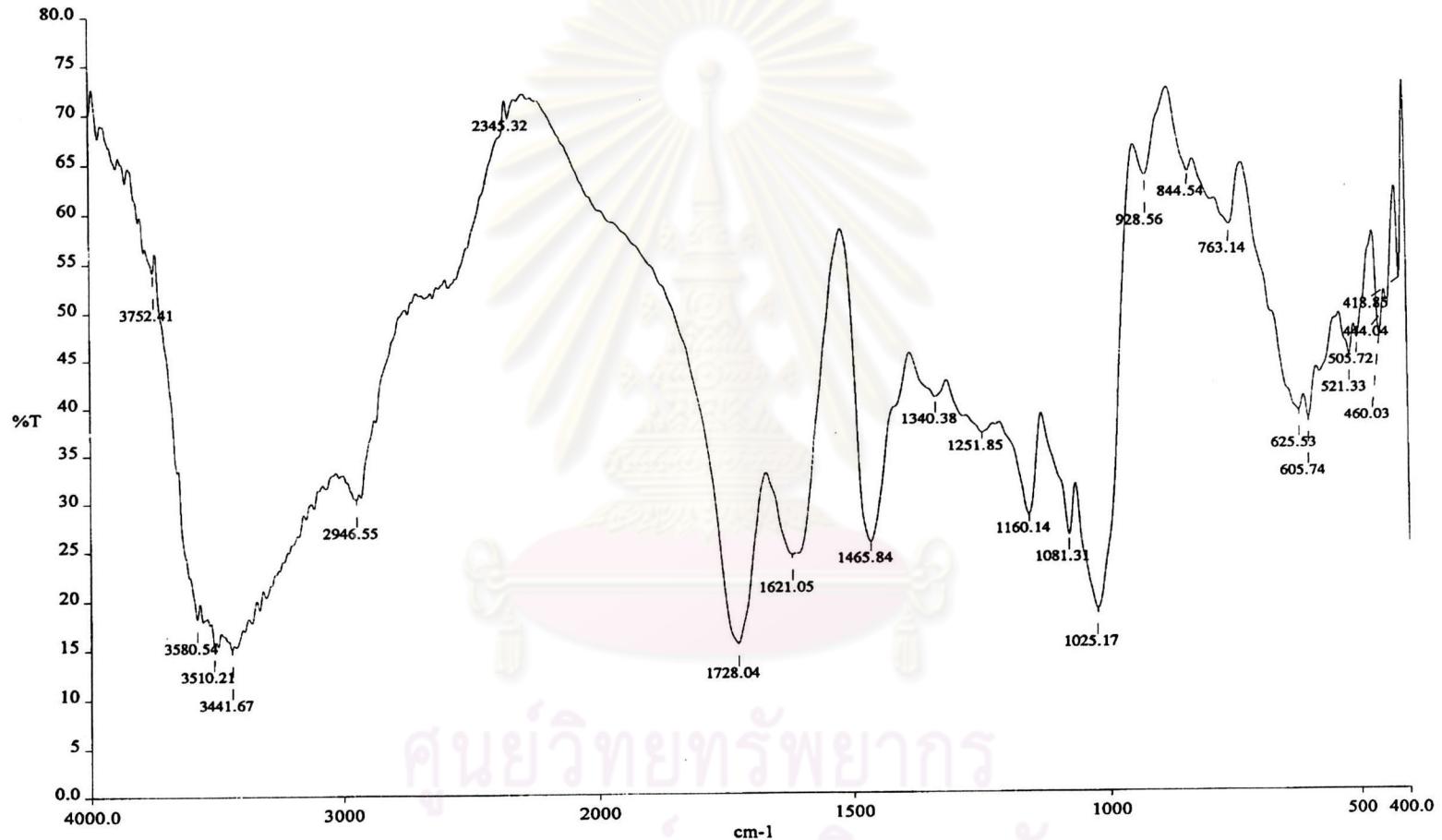
รูปที่ ๓. อินฟราเรดสเปกตรัมของสารประกอบเชิงช้อนระหว่างพอลิ(อะคริลิก แอซิด-โค-อะคริลามีด) กับแคลเซียมไฮดรอกไซด์

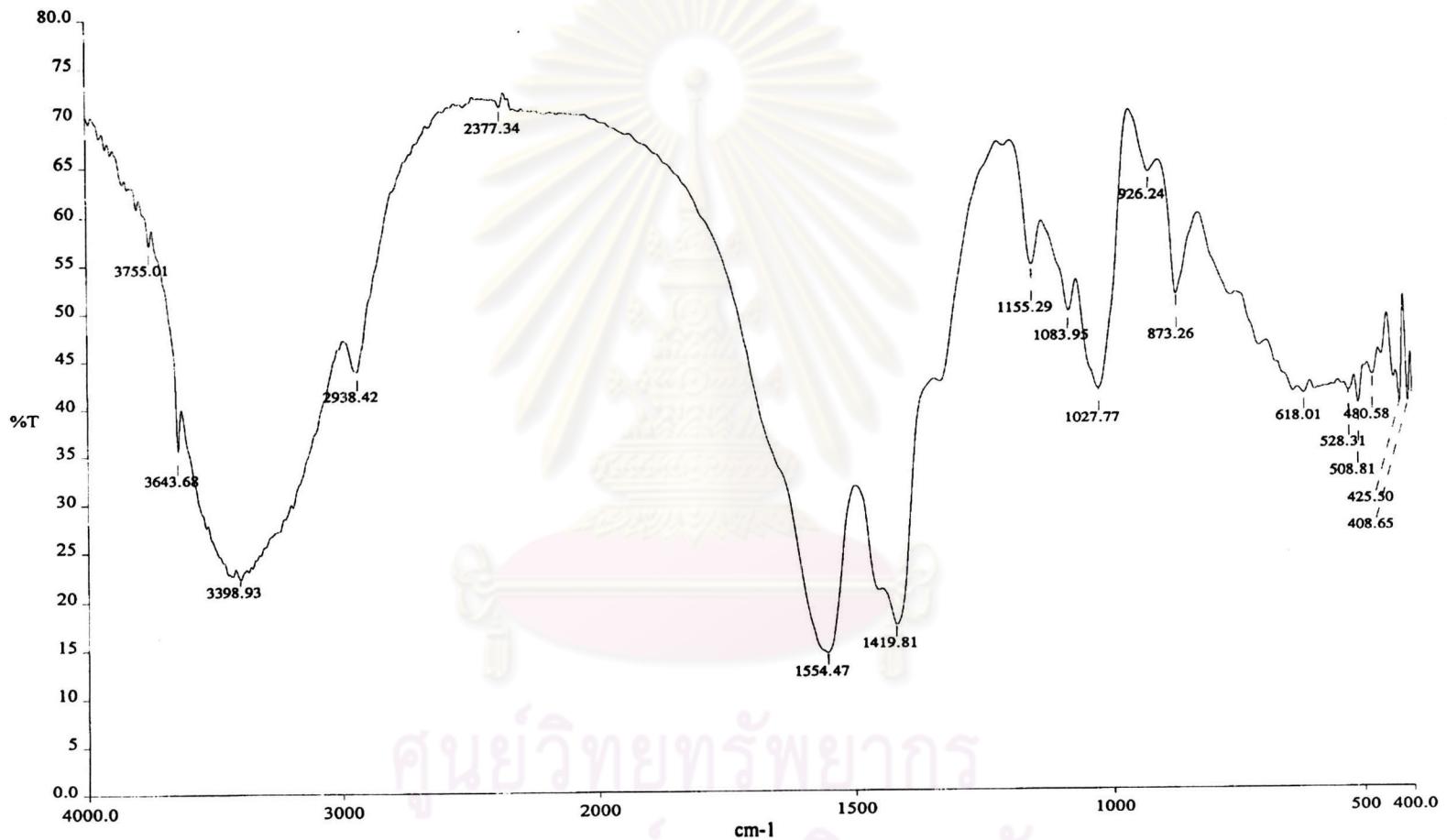
รูปที่ ๔.๔ อินฟราเรดสเปกตรัมของสารประกอบเชิงช้อนระหว่างพอลิ(อะคริลิกแอซิด-โค-อะคริลามีด) กับเพอร์วิคซ์ลเพต

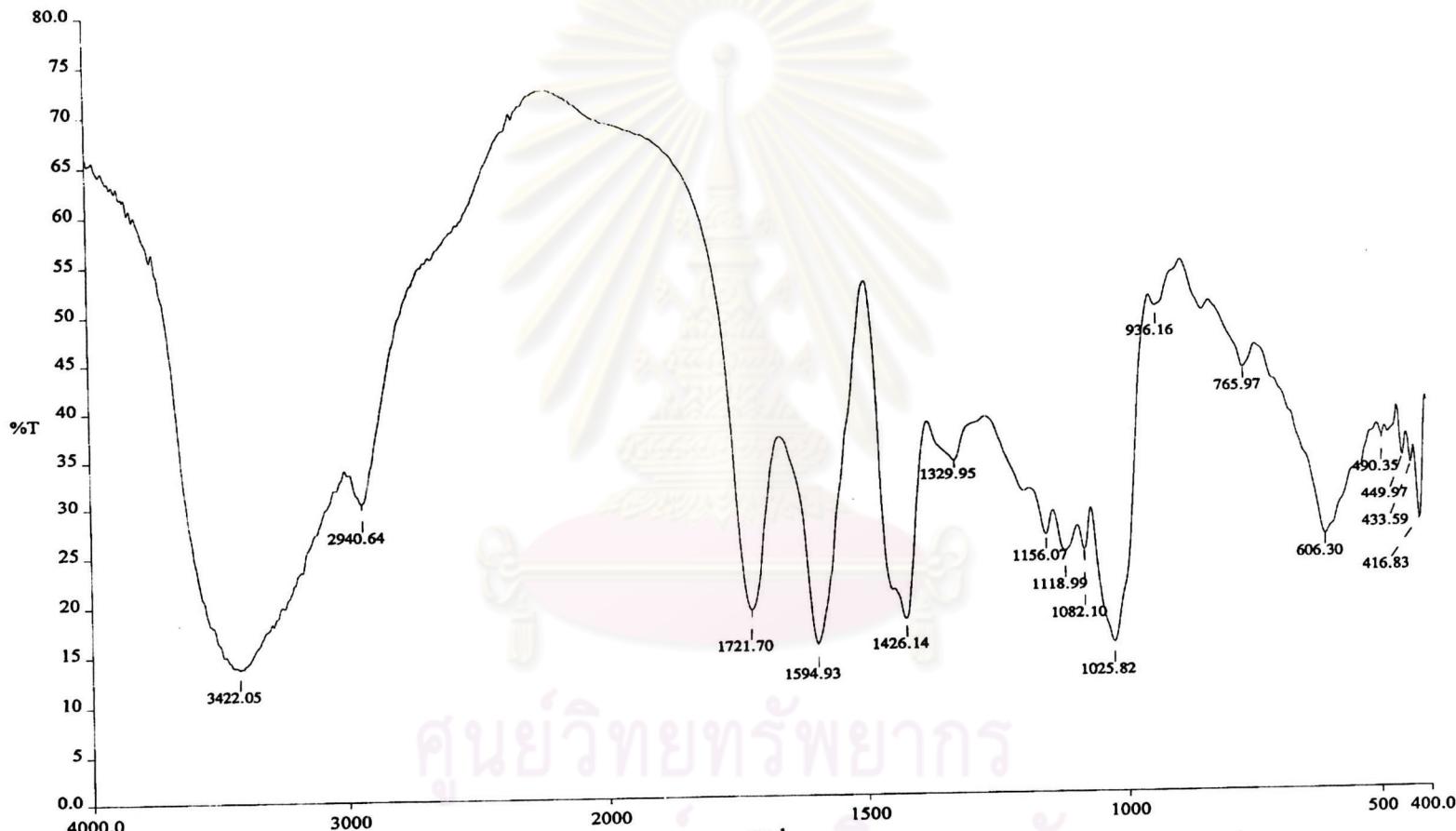
รูปที่ ๙.๕ อินฟราเรดスペกตรัมของเป้มันสำปะหลังกราฟต์พอลิօคริลิกแอซิด

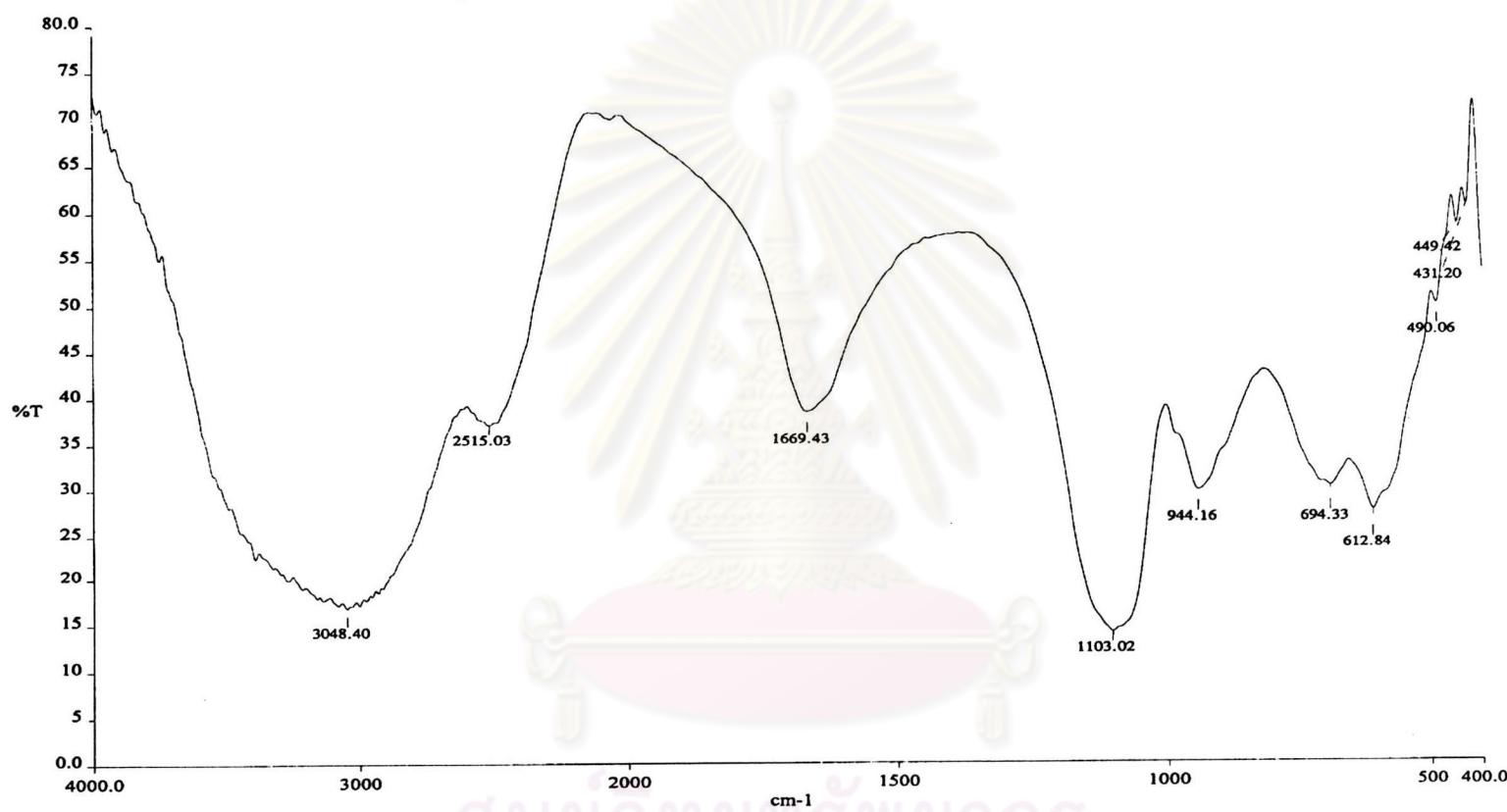
รูปที่ ๑.๖ อินฟราเรดสเปกตรัมของสารประกอบเชิงช้อนระหว่างแบ่งมันสำปะหลังกราฟต์พอลิอิสโตริกและกับอะลูมิเนียมซัลเฟต

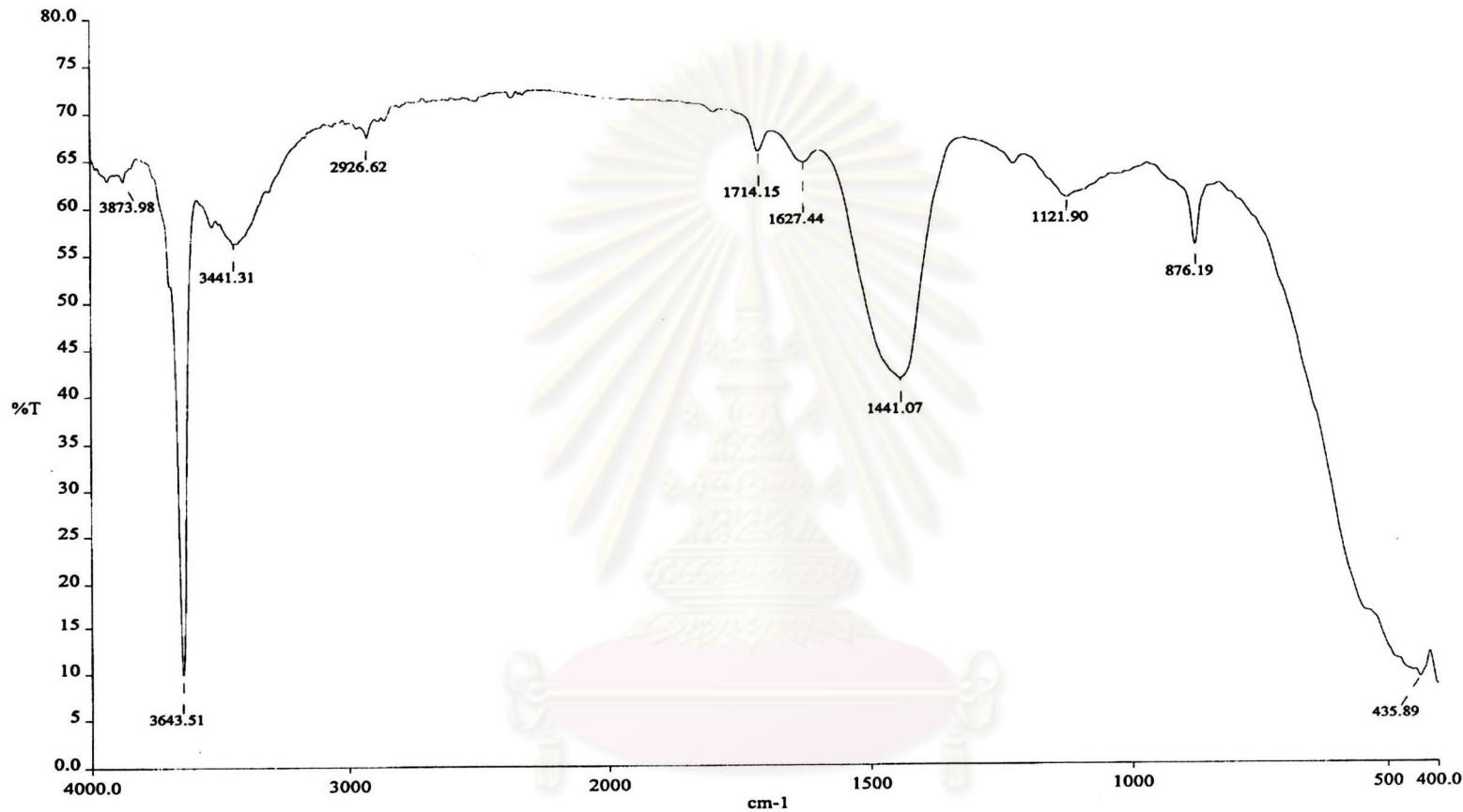
รูปที่ ๑.๗ อินฟราเรดสเปกตรัมของสารประกอบเชิงช้อนระหว่างแป้งมันสำปะหลังกราฟต์พอลิอะคริลิกและกับแคลเซียมไไฮดรอกไซด์

รูปที่ ๔.๘ อินฟราเรดสเปกตรัมของสารประกอบเชิงชื่อเรหะว่างพอลิแป้มันสำปะหลังกราฟต์พอลิอะคริลิกแอซิดกับเฟอริกซัลเฟต

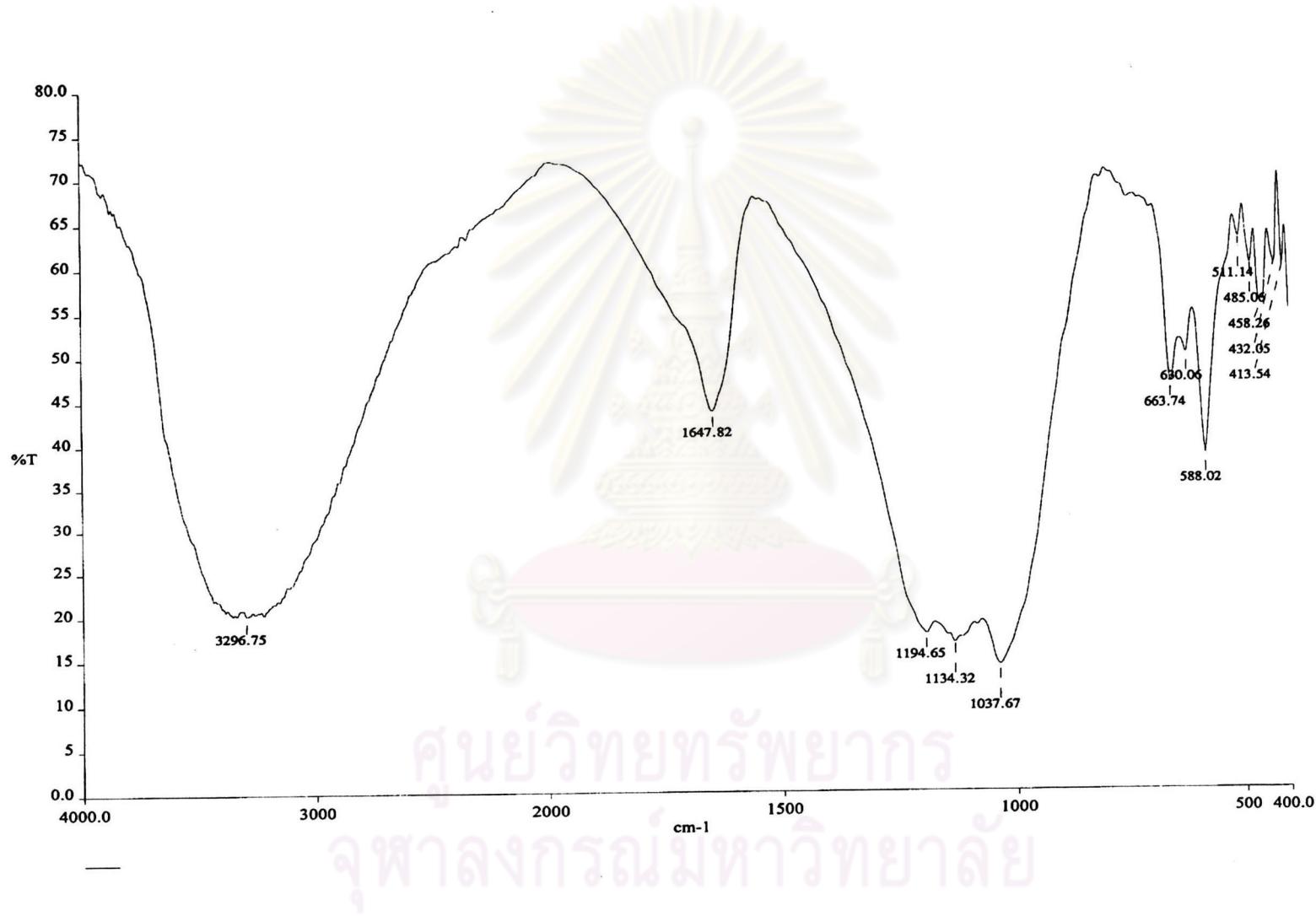

รูปที่ ๙.๙ อินฟราเรดスペกตรัมของลูมิเนียมชัลเฟต

รูปที่ ๔.๑๐ อินฟราเรดสเปกตรัมของแคลเซียมไไฮดรอกไซด์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
วิชชลกรรมมหาวิทยาลัย

รูปที่ ๑.๑๑ อินฟราเรดスペกตรัมของเฟอริเกชัลเฟต

ภาคผนวก ค
บทความทางวิชาการเรื่องพอลิเมอร์กับชีวิตประจำวัน
ที่ได้เผยแพร่จากบางส่วนของวิทยานิพนธ์นี้

The Journal of the Royal Institute of Thailand

Vol. 28 No. 1 Jan.-Mar. 2003

พอลิเมอร์กับชีวิตประจำวัน : พอลิเมอร์กับการบำบัดน้ำทึ้งจาก โรงพยาบาลอุตสาหกรรม

สุดา เกียรติกำจังวงศ์
ภาศีลักษณ์ สำนักวิทยาศาสตร์
ราชบัณฑิตยสถาน

วนิดา จันศาศร์
ภาควิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป คณะวิทยาศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
วิวัฒน์ จิรประเสริฐฤทธิ์
ภาควิชาวิทยาศาสตร์สหเวชศาสตร์
บ้านเด็กวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การบำบัดน้ำทึ้งจากโรงงานอุตสาหกรรมโดยวิธีการทดสอบทางเคมีนี้ มีการใช้สารทำตะกอนหลักชนิด ไดอะโซ่สูมิเนียไฮดรอฟেฟ, เพิริกซ์ลิฟเฟด, แคลเซียมอีไซด์ออกไซด์ และสารประทับน้ำเงินช้อนระหว่างพอลิเมอร์กับโลหะ (พอลิเมอร์คอมเพล็กซ์) สามารถลดความกรุนและค่าก๊อกอิດของน้ำทึ้งจากโรงงานได้ดี. ใน การศึกษาในส่วนประทับน้ำเงินโลหะสูมิเนียมกับพอลิเมอร์รังเคราท์ของกรอบเครื่องรีซิลิค และอะคริลามิดในคั่งที่ส่วนที่มีและไม่มีเป็นผ่านสำปะหลังร่วมอยู่ในเชิงลักษณะของพอลิเมอร์ ลดความกรุนได้ร้อยละ ๔๙ และลดค่าก๊อกอิດของน้ำเสียจากโรงงานย้อมผ้าได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๕ เมื่อใช้สารพอลิเมอร์นี้เพียง ๐.๒ กรัมต่อน้ำทึ้ง ๑ ลิตร. ความเป็นกรด-เบสของน้ำทึ้งภายหลังการบำบัดมีค่า ๔.๒ ในขณะที่ใช้อัลูมิเนียมชั้นเพเฟดเพียงอย่างเดียว ต้องใช้สารมาเกิล ๒ กรัมต่อน้ำทึ้ง ๑ ลิตร เพื่อลดค่าก๊อกอิດได้ร้อยละ ๓๓ แต่ค่าความเป็นกรด-เบสของน้ำทึ้งภายหลังการบำบัดมีค่า ๓.๖ ซึ่งไม่ต่ำกว่าการนำน้ำทึ้งสีน้ำเงินด้วยวิธีการดั้งเดิม น้ำทึ้งที่ได้รับการบำบัดด้วยวิธีนี้ให้เป็นกากถ่านด้วยสารเคมี. ส่วนการใช้พอลิเมอร์รังเคราท์มีประสิทธิภาพของกรอบน้ำทึ้งต่ำกว่าการใช้พอลิเมอร์รังเคราท์. ผลการทดสอบของน้ำทึ้งที่ได้รับการบำบัดด้วยวิธีนี้ แสดงค่าก๊อกอิດต่ำกว่าการบำบัดน้ำทึ้ง ๔๘% และค่าความกรุนต่ำกว่าการบำบัดน้ำทึ้งที่ได้รับการบำบัดด้วยวิธีนี้ ๗๘%.

คำสำคัญ : พอลิเมอร์, การบำบัดน้ำทึ้ง, โรงงานอุตสาหกรรม

ในสภาพปัจจุบันที่จำนวนประชากรเพิ่มมากขึ้น มีการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมและพื้นที่ทำการเกษตร รวมถึงการขยายตัวของชุมชน

เมือง ทำให้มีการใช้ทรัพยากรน้ำเพิ่มมากขึ้น กองปรับกับในสภาพแวดล้อม แหล่งน้ำธรรมชาติถูกทำลายและมีการปนเปื้อนมาก. เหตุเหล่านี้ส่วน

นำไปสู่ปัญหาการขาดแคลนน้ำที่ต้องใช้ในกิจการต่างๆ. การพัฒนาเทคโนโลยีการจัดการน้ำทึ้งอุตสาหกรรมเพื่อการนำน้ำกลับไปใช้ใหม่ จึงเป็นค่าตอบแทนที่สำคัญอุตสาหกรรมในปัจจุบันและอนาคต เพื่อให้เกิดการใช้ทรัพยากรน้ำอย่างยั่งยืนสืบไป.

โดยทั่วไปแล้วน้ำทึ้งจากโรงงานอุตสาหกรรม จะต้องทำการกำจัดของเสียก่อนทึ้ง ตามข้อกำหนดด้านคุณภาพน้ำที่ควบคุมโดยพระราชบัญญัติ กรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๓๕. การบำบัดน้ำทึ้งกับการจัดการน้ำทึ้งเพื่อนำกลับไปใช้ใหม่ อาจใช้วิธีการถ่ายกัน กัน ใช้สารเคมีประเทกเพียงกัน แต่ขั้นตอนอาจจะแตกต่างกัน. ทั้งนี้ ขึ้นกับผู้ประกอบการว่าจะเลือกวิธีใด. น้ำทึ้งจากอุตสาหกรรมหลายอย่างหากมีการนำกลับไปใช้ใหม่ อาจจะทำให้เกิดการคุ้มครองหรือลดค่าใช้จ่ายลงได้ เช่น กระบวนการรีไซเคิลเมียนในอุตสาหกรรมชุนโลหะ กระบวนการรีไซเคิลเมียนในอุตสาหกรรมสิ่งทอ โรงงาน

แบบเตอร์และโรงงานหลอมจะก้าวจากแบบเตอร์เก่า. น้ำที่มีโลหะหนักปนเมื่อนอยู่นั้น หากจะขัดหรือนำโลหะบางชนิดกลับมาใช้ก็สามารถทำได้โดยการใช้วิธีการแยกเปลี่ยนไอออน. วิธีนี้สารที่ใช้จับโลหะมักจะเป็นพอลิเมอร์ชนิดแอนไออกอน หรือใช้วิธีการตอกตะกอนทางเคมีและการปรับความเป็นกรด-เบสร่วมกันตามแต่ความเหมาะสม”.

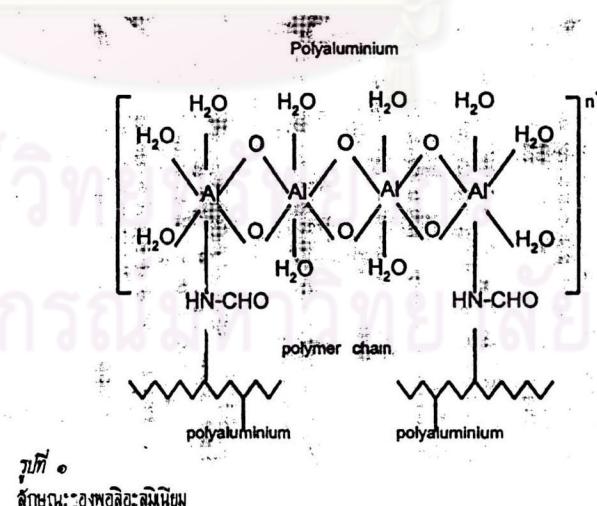
การบันดูน้ำทึบจากอุตสาหกรรมนั้น ต้องคำนึงถึงกระบวนการ ๒ ประเภท ที่จะทำให้น้ำทึบมีคุณภาพดีขึ้น คือ การเร่งการตอกตะกอนเพื่อให้ตะกอนต่างๆ ในน้ำรวมตัวเป็นก้อนก้อน เพื่อความสะดวกแก่การกำจัดออกไป. ในขณะเดียวกัน น้ำเสียที่ปราศจากตะกอนก็จะได้รับการบันดูให้มีสภาพและคุณภาพของน้ำดีขึ้น. เนื่องจากอนุภาคแขวนลอยที่อยู่ในน้ำ เสียมีขนาดเล็กมาก มีน้ำหนักเบา และพื้นที่ผิวอาจได้รับประจุไฟฟ้าสถิต ซึ่งทำให่อนุภาคเหล่านั้นมีเสถียรภาพสูงในการแขวนลอยอยู่ในน้ำ ดังนั้น จึงต้องใช้วิธีการทำตะกอนไปปลดปริมาณไฟฟ้าสถิตและเพิ่มน้ำหนักของสารแขวนลอยเหล่านั้น เพื่อให้สารแขวนลอยติดตะกอนตามแรงโน้มถ่วงของโลก. สารช่วยเร่งการตอกตะกอนมี ๒ ประเภท คือสารเร่งการตอกตะกอนแบบบันเป็นก้อน (coagulant) ซึ่งเป็นสารประกอนเกลืออินทรีย์ ได้แก่ เกลืออะлюมิเนียมและเหล็ก ตัวอย่างเช่น อนุพันธ์ของอะลูมิเนียม อะลัม, พอลิอะลูมิเนียมคลอไรด์, อะลูมิเนต, เฟริริกนอลคลอไรด์, เฟริริกซัลเฟต หรือสารทำตะกอน

พอลิเมอร์ธรรมชาติหรือสังเคราะห์. ส่วนสารเร่งการตอกตะกอนแบบบัน เป็นอนุภาค (flocculant) เป็นสารประเทกอิเล็ก tro-ไลต์ ซึ่งมีความหนาแน่นของประจุต่ำ แต่มีน้ำหนักไม่เลกุลสูงหรือมีขนาดโมเลกุลใหญ่.

สำหรับสารสร้างตะกอนประเภทพอลิเมอร์ธรรมชาติหรือสังเคราะห์ ยังคงได้ความประจุของพอลิเมอร์ ได้แก่ สารสร้างตะกอนชนิดที่ไม่มีประจุชนิดประจุบวก และชนิดประจุลบ. ดังนั้น เมื่อใช้พอลิเมอร์ชนิดประจุบวก น้ำทึบ จากโรงงานก็จะเป็นตัวมีคลอสอลอยด์ ที่มีประจุลบ ซึ่งส่วนใหญ่ใช้ในกระบวนการแยกน้ำทึบออกจากตะกอน. พอลิเมอร์ชนิดประจุลบใช้กับการตอกตะกอนร่วมกับอนุพันธ์ของอะลูมิเนียมหรือเหล็ก. ส่วนพอลิเมอร์ชนิดไม่มีประจุหรือพอลิเมอร์พอลิเมอร์ที่ใช้ร่วมกับพอลิเมอร์พอลิเมอร์ ได้แก่ ได้ต้องจัดการให้มีค่าความเป็นกรด-เบสเหมาะสม, และปริมาณของพอลิอะลูมิเนียมคลอไรด์ที่ใช้ร่วมกับพอลิเมอร์พอลิเมอร์ ผลการศึกษาพบว่า สิ่งที่มีประจุลบที่ไม่ปลายหน้า (สิ่ดิสเพร์ส) ถูกกำจัดได้ดีกว่าสิ่งที่มีประจุบวกที่ไม่ปลายหน้า (สิรีนอยกทิฟ, สีแอซิด และสีไดเรกต์) ยังพบว่าหน้าทึบ

ในอุตสาหกรรมการบันดูน้ำทึบ นิยมใช้พอลิอะลูมิเนียมคลอไรด์ ไซพอลิเมอร์แกนนิฟฟ์พังก์ชันของฟอร์แมลามีน (HN-CHO) ซึ่งเกิดพันธะโคออร์ดิเนตโคเวเลนต์ระหว่างอะคอมไนโตรเจนกับโลหะอะลูมิเนียมดังรูปที่ ๑.

พอลิอะลูมิเนียมคลอไรด์เป็นสารช่วยเร่งการตอกตะกอนที่นิยมใช้กันมากสำหรับการกำจัดสิ่น้ำทึบจากโรงงานฟอกซ้อมผ้าประเทกส์เรอก-กิฟ, สีแอซิด, สีไดเรกต์ และสีดิสเพร์ส ได้แก่ โดยต้องจัดการให้มีค่าความเป็นกรด-เบสเหมาะสม, และปริมาณของพอลิอะลูมิเนียมคลอไรด์ที่ใช้ร่วมกับพอลิเมอร์พอลิเมอร์ ผลการศึกษาพบว่า สิ่งที่มีประจุลบที่ไม่ปลายหน้า (สิ่ดิสเพร์ส) ถูกกำจัดได้ดีกว่าสิ่งที่มีประจุบวกที่ไม่ปลายหน้า (สิรีนอยกทิฟ, สีแอซิด และสีไดเรกต์) ยังพบว่าหน้าทึบ

แต่ละชนิดมีความเป็นกรด-เบสที่เหมือนสมแต่ต่างกัน^๕ นอกจากนี้การนำบัคซิลิ่งน้ำทึบจากโรงงานฟอกย้อมสิ่งทอโดยวิธีทางเคมีด้วยสารตากตะกอนชนิดต่างๆ ดังกล่าว พบว่าสารแต่ละชนิดใช้ได้กับสิ่งที่ต่างกัน ซึ่งลดค่าซีไอโอได้แตกต่างกัน^๖ ผลการทดลองดังกล่าวไม่แตกต่างจากผลการทดลองของกาญจนฯ ครองธรรมชาติ^๗ ความสามารถของพอลิเมอร์ชนิดประจุบวกและประจุลบ สามารถกำจัดสิ่งที่ตั้งจากโรงงานฟอกย้อมสิ่งทอต่างๆ กัน^๘ ซึ่งขึ้นกับชนิดของสิ่ย้อมและโทนสีของสิ่ย้อม ประสิทธิภาพของการกำจัดสิ่งที่ตั้งอยู่กับปฏิกิริยาพันธ์เฉพาะตำแหน่งระหว่างพอลิเมอร์กับหนู่ฟังก์ชันของสิ่ย้อมนั้น.

การใช้สารประกอบเชิงชั้นของพอลิอะกูมิเนียมคลอไรด์เป็นสารทำตะกอนน้ำทึบในอุตสาหกรรมสิ่งทอ สามารถลดค่าซีไอโอได้มากกว่าร้อยละ ๔๐ ซึ่งมากกว่าการใช้แคลเซียมอัย-ดรอกไฮด์^๙ นอกจากนี้ ยังพบว่าสารเชิงชั้นนี้ยังสามารถลดค่าซีไอของน้ำทึบได้สูงถึงร้อยละ ๘๐. แต่ค่าใช้จ่ายรวมของพอลิอะกูมิเนียมคลอไรด์สูงกว่าแคลเซียมอัย-ดรอกไฮด์ถึง ๔ เท่า สารประกอบเชิงชั้นระหว่างพอลิเมอร์กับโลหะบางตระกูลจึงเป็นทางเลือกใหม่สำหรับการนำบัคซิลิ่งน้ำทึบจากโรงงานอุตสาหกรรม เนื่องจากระบบดังเดิมต้องใช้สารเร่งตกตะกอนชนิดปูมภูมิและทุติยภูมิ ทำให้มีโลหะของสารประกอบปูมภูมิตกค้างอยู่ ในปี ๒๕๒๘ ໄโอดิมายา^{๑๐} ได้ใช้พอลิเมอร์-เมธิลเมราคิร์ย์เลตแยกไออกอนของ

โลหะออกจากน้ำ โดยปรับสภาพน้ำที่มีโลหะนักประเทเวลิก นิกเกิล และไบรเมียม ทำให้เกิดเป็นสารประกอบเชิงชั้น โดยมีพอลิเมียร์เมธิลเมราคิร์ย์เลตเป็นลิแกนด์อยู่ร้อนนอก และโลหะเหล่านี้เป็นไออกอนใจกลาง ทำให้สารประกอบเชิงชั้นตัดตะกอนลงมา นอกจากนี้ พอลิสทาร์บิน พอลิไวนิลย์คลอไรด์ และไอก่อน ๖๖ (พอลิอะไมค์) สามารถเกิดเป็นสารประกอบเชิงชั้นกับโลหะโคนอลต์ ดังนี้ นิกเกิล ไบรเมียม และเหล็กได้ โดยพบพันธะเคมีระหว่างพอลิเมอร์และไออกอนของโลหะเหล่านี้ ซึ่งจะดับช่องพันธะเคมีแบบเปลี่ยนชนิดของพอลิเมอร์และไออกอนของโลหะ การแปลงผี้ยนนี้ อธิบายได้ด้วยรัศมีของอะตอมและประจุของโลหะที่งานสิริชัน ดังนั้น แนวคิดในการรวมสารเร่งการเกิดตะกอนชนิดจับก้อนและชนิดเกิดคลอสอยด์ให้อยู่ในเลกลุกเดียวกัน เกิดเป็นสารประกอบเชิงชั้นเพื่อใช้บัคซิลิ่งน้ำทึบจากโรงงาน จึงมีความเป็นไปได้สูงมาก.

พอลิเมอร์ที่ผลิตเป็นสารคุณคืน

น้ำสูงที่มีส่วนผสมของพอลิเมอร์ ธรรมชาติกระถุงพอลิเมอร์ไซยาโน แม่เป็น เชลูโลส หรือโคโคลาน เมื่อได้รับการทำปฏิกิริยากราฟต์กับไวนิลย์-มอนอเมอร์ประเทเวลิกที่ต่อน้ำแข็งห้า เช่น กรดอะคริลิก, กรดอะคริลิกไซด์, กรรมการคลอสทาร์บินสัลฟินิก ทำให้พอลิเมอร์กราฟต์ หรือโคโพลิเมอร์เหล่านี้มีหมุนพังก์ชันความรับอนิยม หรือสัมเคราะห์จากโคพอลิเมอไรเซชันของมอนอเมอร์ชนิดต่างๆ เช่น กรดอะคริลิกและอะคริลิกไซด์ เป็นโค-พอลิเมอร์ที่คุณน้ำสูง ซึ่งสามารถก่อเป็นพันธะโคออร์ดเนตโคเวเลนต์กับโลหะต่างๆ ที่มีหลาบเวลน์ชีดี ดังรูปที่ ๒.

พอลิเมอร์คุณคืนน้ำสูงสามารถผลิตได้ด้วยกระบวนการการเกิดการเห็นน้ำและเทคนิคการเกิดเป็นพอลิเมอร์ได้หลายแบบ แบบที่นิยมกันมากที่สุดและให้ผลดีคือ การเห็นน้ำด้วยปฏิกิริยาการเกิดพอลิเมอร์แบบรีดอฟฟ์ เช่น การใช้อัตโนมัติเพื่อการใช้เกลือแอมโมเนียมเพอร์ซัลเฟต

รูปที่ ๒
การเกิดสารประกอบน้ำทึบจากโลหะ กับพอลิเมอร์ล่าในต์ (a) หรือ กับพอลิเมอร์ล่าในต์ (b)

ร่วมกับ เอ็น, เอ็น, เอ็น, เอ็น - เทกระ-
เอชีลินไดอะเมjn โดยใช้ชนวนเมอร์
เชื่อมข้างของ เอ็น, เอ็น-เมธีลีนบิส
อะครีลิกไนต์ เป็นตัน มากับปฏิกิริยา
กับชนวนเมอร์ที่ขอบหน้าได้หลายชนิด
ดังกล่าวมาแล้ว. ภายหลังจากที่ทราบ
ถึงความสำมารถในการดูดซึมน้ำแล้ว
ก็นำพอลิเมอร์นี้มาทำปฏิกิริยาการ
เกิดสารเขิงข้อนกับสารเร่งดองจะกอน
 เช่น อะลูมิเนียมซัลเฟต ที่อุณหภูมิ
 ประมาณ ๔๕ องศาเซลเซียส. เมื่อผ่าน
 กระบวนการเรียงตัวที่เหมาะสม สามารถ
 ตรวจสอบสารที่ได้โดยใช้เทคนิคอิน-
 พราเรคสเปกโกรสโคปี. เมื่อเปรียบ

เทียบเลขคณิตของอะลูมิเนียมซัลเฟต
(มีน้ำมลิก ๑๘ ในเลกูล) พอลิ(อะครีลิก-
 อะครีลิก-โคล-อะครีลิกไนต์) และ
 สารประกอนเชิงข้อนของสารทั้งสอง
 ได้ข้อมูลดังรูปที่ ๓ ซึ่งสามารถอ่าน
 ค่าเลขคณิตได้ดังนี้

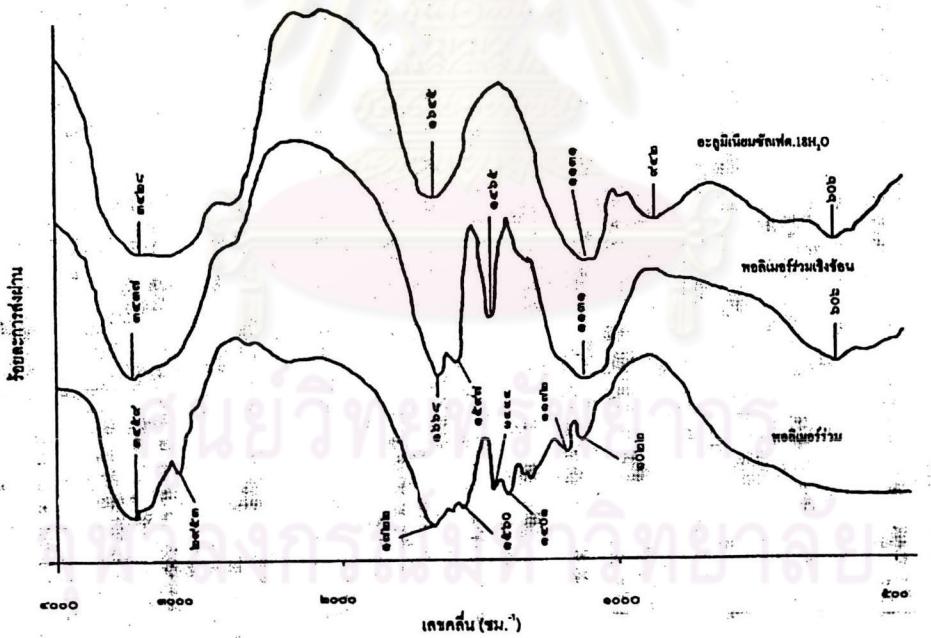
เลขคณิตของอะลูมิเนียมซัล-
 เฟต (เซนติเมตร^{-๑}) ๓๔๙๘, ๑๖๕๕,
 ๑๗๓๑, ๘๔๒, และ ๖๐๖.

เลขคณิตของพอลิเมอร์ร่วม
(เซนติเมตร^{-๑}) ๓๔๕๙, ๒๕๕๓,
 ๑๗๒๖, ๑๕๖๐, ๑๔๕๕, ๑๔๐๑,
 ๑๑๗๒ และ ๑๐๖๒.

เลขคณิตของพอลิเมอร์ร่วมเชิง

ข้อน (เซนติเมตร^{-๑}) ๓๔๓๗, ๑๖๖๕,
 ๑๔๗๘, ๑๖๖๕, ๑๗๓๑ และ ๖๐๖.

เมื่อพิจารณาพิกัดเลขคณิตต่างๆ
 จะเห็นได้ว่า พิกัด ๖๐๖๒ เซนติ-
 เมตร^{-๑} ถูกบดบังไป ส่วนพิกัด ๑๗๒๖
 เซนติเมตร^{-๑} และ ๑๕๖๐ เซนติเมตร^{-๑}
 เป็นหมู่พังก์ขันของ C=O และ C-N
 ในอะมิโนเคลื่อนไปที่พิกัด ๑๖๖๕ เซน-
 ติเมตร^{-๑}, ส่วนพิกัด ๑๔๖๕ เซนติ-
 เมตร^{-๑} ได้เกิดพิกัดใหม่ที่ ๑๔๗๘ เซน-
 ติเมตร^{-๑} และ ๑๔๐๑ เซนติเมตร^{-๑}
 ตามลำดับ. จากการเปรียบเทียบดัง
 กล่าวแสดงว่า ได้มีการนำโลหะอะลูมิ-
 เนียมเข้าไปในพอลิเมอร์ ทำให้เกิด

รูปที่ ๓
สเปกตรัมของอะลูมิเนียมซัลเฟต พอลิเมอร์ร่วม และพอลิเมอร์ร่วมเข้ากัน

การเลื่อนของเลขคืนและได้สารประกอบเชิงชั้นระหว่างไออกอนของโลหะซึ่มีประจุบวกและอนุมูลของหมู่พังก์ชัน โดยผ่านกลไกทางไคลโพร์ไฟฟ้าสติก ซึ่งได้เกิดพันธะระหว่างกลุ่มแอกไซด์และโลหะ.

ประสิทธิภาพของพอลิเมอร์เชิงชั้นในการบำบัดน้ำทิ้ง

๑. การเปรียบเทียบการลดค่าความชุ่นของน้ำทิ้งระหว่างพอลิเมอร์คอมเพล็กซ์ของพอลิ(อะครีลิกามิค-โค-อะลูมิเนียมอะครีลิก) [Poly [acrylamide-co-(aluminum acrylate)]] กับสารสัม Al₂(SO₄)₃·18H₂O.

จากการที่ ๑ เห็นได้ว่า พอลิเมอร์ร่วมเชิงชั้นมีประสิทธิภาพในการลดค่าความชุ่นของน้ำทิ้งได้ดีกว่า การใช้สารสัมเพียงอย่างเดียว. เมื่อ

เทียบปริมาณสารสัม ณ ความเข้มข้น ๐.๐๐๗ กรัมต่อลูกบาศก์เคลิเมตร ค่าความชุ่นที่วัดได้เป็น ๓๐.๕ NTU หรือลดค่าความชุ่นได้ร้อยละ ๑๓ ในขณะที่ความเข้มข้นที่เท่าๆ กัน พอลิเมอร์ร่วมเชิงชั้นให้ค่าความชุ่นเป็น ๑๑.๐ NTU ลดได้ดีกว่า ๔ เท่า หรือลดค่าความชุ่นได้ร้อยละ ๒๙. ปรากฏการณ์นี้สามารถอธิบายได้ดังนี้

ลิแกนด์ของพอลิเมอร์ร่วมมีขนาดไม่เล็กไปถูกทำหน้าที่เสริมอนสะพานซึ่งเป็นที่ที่สิ่งสกปรก หรือตะกอนไปเกาะหรือร่วมกลุ่ม โดยเฉพาะอย่างยิ่งตะกอนที่มีประจุบวกสามารถก่อพันธะกับลิแกนด์ของพอลิเมอร์ที่มีประจุลบได้ดี ทำให้ตะกอนและสิ่งแขวนลอยเกาะอยู่บนโซ่อ่อนของพอลิเมอร์ สามารถตักตะกอนสิ่งสกปรกได้ดี. โลหะอะลูมิเนียมจะไปทำให้น้ำใสมากขึ้น.

๒. การเปรียบเทียบประสิทธิภาพของสารทำตะกอนหลักชนิด การใช้พอลิเมอร์ในการลดความชุ่นและค่าซีโอด์ในน้ำทิ้งจากโรงงานย้อมผ้าแห่งหนึ่ง น้ำทิ้งเริ่มต้นมีค่าซีโอด์อยู่ระหว่าง ๔๔๐-๔๕๕ มิลลิกรัมต่อลิตร (๐.๔๔-๐.๔๖ กรัมต่อลูกบาศก์เคลิเมตร), ค่าความชุ่น ๔๙ NTU, ค่าความเป็นกรด-เบส ๗.๔, ปริมาณพอลิเมอร์ที่ใช้ทดสอบ ๒๐๐ มิลลิกรัมต่อลิตร (๐.๒ กรัมต่อลูกบาศก์เคลิเมตร) ยกเว้นปริมาณของอะลูมิเนียมซัลเฟต ๒ กรัมต่อลูกบาศก์เมตร. ส่วนผลเชิงมั่นคงของโซ่อ่อน ๔ กรัมต่อลูกบาศก์เคลิเมตร.

จากการที่ ๒ จะเห็นได้ว่าในการใช้พอลิเมอร์ลดความชุ่นและค่าซีโอด์นั้น ประสิทธิภาพในการบำบัด

ตารางที่ ๑ การเปรียบเทียบค่าความชุ่นของน้ำทิ้งจากอุตสาหกรรมเคมี

สารพอลิเมอร์ กรัม/ลูกบาศก์ เคลิเมตร	ความชุ่น NTU	ประสิทธิภาพ ของการบำบัด ร้อยละ	Al ₂ (SO ₄) ₃ กรัม/ลูกบาศก์ เคลิเมตร	ความชุ่น NTU	ประสิทธิภาพ ของการบำบัด ร้อยละ
-	๓๕.๖	-	-	๓๕.๖	-
๐.๐๓๑	๓๒	๑๐	๐.๐๖๖	๓๓.๘	๔
๐.๐๕๕	๓๑.๙	๑๑	๐.๐๙๙	๓๑.๗	๑๒
๐.๐๙๗	๓๑.๗	๑๔	๐.๑๐๗	๓๑.๕	๑๗
๐.๐๑๙	๒๖	๒๗	๐.๑๑๗	๓๐.๖	๑๕
๐.๐๖๖	๒๕.๔	๒๘	๐.๑๗๑	๓๐.๑	๒๐
๐.๐๗๙	๒๕.๔	๒๙	๐.๑๔๗	๒๔.๔	๒๕
๐.๐๙๖	๒๑.๐	๔๑	๐.๑๗๑	๒๑.๕	๒๖
๐.๐๙๖	๑๙.๖	๔๒	๐.๑๙๑	๒๗.๖	๗๖
๐.๑๐๕	๑๙.๐	๖๙	๐.๑๙๙	๒๗.๕	๗๗

พอลิเมอร์กับโซ่อ่อน: พอลิเมอร์กับการบำบัดน้ำทิ้ง

ในอุตสาหกรรม

ตารางที่ ๒ การเปรียบเทียบประสิทธิภาพของสารสร้างตะกอน

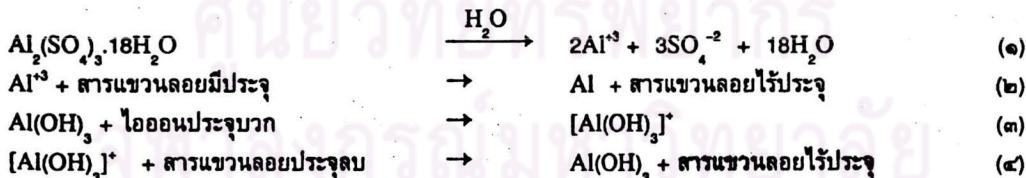
สารที่ใช้	ค่าความเป็นกรด-เบส	ค่าความชุ่นที่สอดคล้อง	ค่าซีไอดีที่สอดคล้อง
	หลังตกตะกอน	ร้อยละ	ร้อยละ
อะลูมิเนียมชัลเฟต์	๗.๖	๗๘	๗๗
อะลูมิเนียม compo	๘.๓	๘๘	๗๙
อะลูมิเนียม compos	๘.๒	๘๙	๗๔
เฟอริกซัลเฟต	๖.๐	-	๗๕
เฟอริก compo	๖.๖	๘๔	๗๙
เฟอริก compos	๖.๕	๘๐	๗๐
แคลเซียมอัยครอไชด์	๑๑.๖	๘๗	๘
แคลเซียม compo	๘.๖	๘๕	๘
แคลเซียม compos	๘.๖	๘	-
Po	๘.๔	๘๕	๗๖
Pos	๘.๔	๘๐	-

Po = พอลิอะคริลิกแอกซิด-โคล-อะคริลิกไซด์, Pos = แป้งมันสำปะหลังกราฟต์พอลิอะคริลิกแอกซิด
Compo = สารประกอบเชิงขั้นต้น Po, Compos = สารประกอบเชิงขั้นต้นที่ Pos

น้ำทึบขึ้นอยู่กับชนิดของพอลิเมอร์ และโลหะที่มานจับเป็นสารประกอบ เชิงขั้นต้น. การใช้พอลิเมอร์อย่างเดียวโดยที่ยังไม่ได้ทำคอมเพล็กซ์กับโลหะ ประสิทธิภาพมีค่าต่ำกว่าเมื่อเกิดสารประกอบเชิงขั้นต้น. ชนิดของ

พอลิเมอร์มีความสำคัญ เช่น Po หรือ พอลิ(อะคริลิกแอกซิด-โคล-อะคริลิกไซด์) ลดความชุ่นและค่าซีไอดีได้ระดับหนึ่ง. ส่วน Pos หรือ แป้งมันสำปะหลังกราฟต์พอลิอะคริลิกแอกซิด ลดค่าซีไอดีไม่ได้ กลับจะมีผลทำให้

ค่าเพิ่มขึ้นด้วยซ้ำ. แต่เมื่อ Po เกิดสารประกอบเชิงขั้นต้นกับอะลูมิเนียม (Alcompos) กลับมีประสิทธิภาพดีลดความชุ่นและค่าซีไอดีได้มากกว่าพอลิเมอร์อย่างเดียว หรือสารประกอบเชิงขั้นต้นเหล็กและแคลเซียม. เมื่อเปรียบเทียบกับการใช้อะลูมิเนียมชัลเฟต์ Alcompos น้ำทึบหลังตกตะกอนมีความเป็นกรด-เบส เป็นเบสย่อนชั่งง่ายต่อการปรับให้เป็นกลาง. ส่วนอะลูมิเนียมชัลเฟต์ น้ำทึบหลังตกตะกอนมีความเป็นกรด-เบส เป็นกรดสูง ซึ่งต้องมีค่าใช้จ่ายของสารเคมีในการปรับค่าความเป็นกรด-เบส ให้เป็นกลางอีก. เมื่อพิจารณาสารเร่งตะกอนทั้งหมดในตารางที่ ๒ อะลูมิเนียมชัลเฟต์, เฟอริกซัลเฟต และแคลเซียมอัยครอไชด์ สามารถดึงประจุลบจาก columbyt และทำให้อนุภาคนอง columbyt ไว้ประจุ จึงรวมตัวกันเป็นอนุภาคขนาดใหญ่. pragdi ในสารละลายอะลูมิเนียมชัลเฟต์ สามารถเกิดเป็นอะลูมิเนียมอัยครอไชด์ หรือไอออนอะลูมิเนียมได้ดังสมการต่อไปนี้

ส่วนเฟอริกชัลเฟต์ในน้ำที่มีความเป็นกรด-เบสสูง สามารถเกิดปฏิกิริยาได้ดังนี้

เพริกรักษ์ครองไช้ค์สามารถกรุณ์ตัวกับอนุภาคที่มีประจุบวก เช่นเดียว กับอะลูมิเนียมยังครองไช้ค์ กลไกเป็น สารเร่งตะกอนที่มีประจุบวก จึงรวม ตัวกับสารแขวนลอยเป็นก้อนได้ ส่วนแคลเซียมยังครองไช้ค์ สามารถ ทำปฏิกิริยาโดยตรงกับสารต่างๆ ใน น้ำทึบ.

ส่วนโพลิเมอร์เชิงช้อนที่ใช้ ซึ่ง ประกอบด้วยส่วนของเจลที่เกิดจาก พอลิเมอร์ของอะครีลิกและอะ- ครีลามิคคอมเพล็กซ์กับโลหะที่มี ประจุบวก จึงสามารถทำหน้าที่ได้ 2 แบบ ทำให้การใช้สารนี้มีประสิทธิภาพ มากขึ้น.

ในการบำบัดน้ำทึบด้วยเทคโนโลยีใหม่นี้ อาจนำมาทดแทนการใช้ สารเคมีแบบทั่วไปได้ ทำพอลิเมอร์นี้ ในรูปของเม็ดเรซิน นำกลับมาใช้ใหม่ ได้ เป็นการลดของเสียในแหล่งน้ำรวม หากมีการพัฒนาต่อไป พอลิเมอร์นี้จะ

เป็นวิธีหนึ่งในการบำบัดน้ำทึบที่มี คุณลักษณะเฉพาะได้คือ ไม่มีไอออน สารเคมีค้างอยู่ในน้ำที่ผ่านการบำบัด แล้ว.

เอกสารอ้างอิง

๑. รองฯ พรมสวรรค์, อรัญ ขาวาดกฤทธิ์. การบำบัดน้ำเสียด้วยถอดสารกรุณ์ฟอกด้วย : การศึกษาในห้องปฏิบัติการ ใน โครงการการนำถอดน้ำเสียด้วยถอดสารกรุณ์ฟอกหนัก. คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๖.
๒. กอาจภูนิพชา คงธรรมชาติ. การกำจัดสี ของน้ำเสียจากน้ำช้อนผ้าโดยกระบวนการ ถอดสารกรุณ์ฟอกหนัก. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทด้านวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๓๖.
๓. ชาภีกันต์ มิลินทะเลข. การบำบัดน้ำเสีย จากร่องน้ำฟอกด้วยถอดไบบริททางเคมี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทด้านวิชาศาสตร์สิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๖.
๔. Eboutou NA, Diete-spiff TS, Ezenweke, OF, Omalu F. The use of polymers as sequestering agents for toxic metal ions. J Appl Polymer Sci 2002; 85: 2781-8.
๕. วิภาดา วงศ์วัฒน์เตชะยิร. การสังเคราะห์และ การตรวจสอบความสามารถของชุดปฏิรูปแบบ-ชุดแบบที่มีรูปหุนของพอดี(จะคริลิก-อะซิດ-โค-อะคริลามิค). วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทด้านวิชาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๖.
๖. Shojishima H. J Polymer Science, Letter Education 1985; 23: 245.

Abstract

Polymer and Daily Life: Polymers for Waste Treatment of Industrial Drain Water

Suda Kiatkamjornwong*, Wanida Jinsart*, Wiwat Jiraprasertkul*

*Member of the Academy of Science, the Royal Institute, Thailand, *Department of General Science, Faculty of Science, Chulalongkorn University, **Multidisciplinary Program of Environmental Science, Graduate School, Chulalongkorn University.

Many chemicals are used as coagulants and flocculants in the precipitation process of industrial wastewater treatment. In this study, various coagulants and flocculants were tested for textile-dye wastewater. Aluminium sulphate, ferric sulphate, calcium hydroxide and complexes of absorbing polymer and metal ion (polymer complexes) can reduce turbidity and COD of wastewater. Aluminium polymer complex from acrylic acid/acrylamide copolymer with or without starch as polymer backbone can decrease turbidity by 51% and COD by 25%. Wastewater pH becomes 8.2 when using 0.2 g of this polymer in one liter of wastewater, while 2 g L⁻¹ of aluminium sulphate alone is needed to obtain the treated wastewater COD of 33%. The pH of the wastewater treated by aluminium sulphate alone is 3.6, which is well below the standard of drain water and this water must be neutralized with some chemicals before discharging to natural water. The non-complex polymer gives the lower treatment efficiency compared with that of polymer complexes. The preliminary study indicates that polymer complexes made from each coagulant give a better treatment for wastewater. Our research group has been investigating the detailed syntheses of absorbing polymer and the polymer complexes for wastewater treatment.

Key words : absorbing polymer, wastewater treatment, factories

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นายวิวัฒน์ จิรประเสริฐกุล เกิดเมื่อวันที่ 13 กันยายน พ.ศ. 2520 ที่กรุงเทพมหานคร
 จบการศึกษาปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสิ่งแวดล้อม
 คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ในปีการศึกษา 2542 เข้ารับ¹
 การศึกษาต่อในระดับปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาชีวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม
 บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2543

